

der er fremkommet lignende Udtalelser fra anden Side ogsaa — imidlertid som sin Trøst, sin Forhaabning om, at man let skulde faae Bugt med Kjøbenhavns Befæstning, og at man fra de Militæres Side vel ogsaa skulde forhindre, at nogen anden Foranstaltning blev truffen, og jeg har forstaaet det ærede Mindretals Ordfører paa lignende Maade, naar han nemlig udtalte i sit Fordrag, ikke nu, men forleden Dag, at han vilde modarbejde enhver Plan, der ikke i sine Hovedtræk tilfredsstillede ham. Disse Udtryk ere ganske vist noget vage, og der kan jo lægges baade den ene og den anden Fortolkning ind dertil; men forsaavidt man skulde slutte fra det ærede Medlems Hovedbetragtning af denne Sag, vilde det jo være at opfatte paa den Maade, at naar ikke Kjøbenhavns Befæstning bliver gennemført, vil han modarbejde ethvert andet Forslag, der sigter til en Ordning af Forsvarsvæsenet. Jeg er imidlertid overbevist om, at de Kjøbenhavnske Befæstningsanlæg, som nu staa paa Papiret, i den Henseende ikke i Fremtiden vilde vise sig at være saa stormfrie, at de i Virkeligheden skulde kunne forhindre en forstandig Ordning af Forsvarsvæsenet i sin Helhed. Det ærede Medlem talte nu paa en forekommer det mig, noget nedsettende Maade om det Flertal, som i Virkeligheden Intet vil. Der er faldet tilstræffelige Udtalelser fra Flertallets Side, baade fra min og fra anden Side, som vise, at der ikke er Tvivl til at bruge et saadant Udtryk, men meget mere turde der være Tvivl til at antage, at den hele Betragtning, som siger: „Kjøbenhavns Befæstning eller Intet“ er den, som nu er og maatte ogsaa i Fremtiden kan blive denne Sags Ordningens stærkeste Hindring. Det ærede Medlem yttrede endelig tilsidst, at det gjaldt nu om, at man fik det her foreliggende Forslag behandlet, og at Behandlingen af dette Forslag var det, som det egentlig gjaldt om. Det ærede Medlem maa erindre, at det her foreliggende Forslag ikke er Sagen, det hele Spørgsmaal om Forsvarets Ordning er Sagen. Og naar han talte om, at den Debat, vi have haft i disse Dage om den foreliggende Sag, skulde have været uheldig og ikke tjenlig til at fremme den, da er dette ikke min Opfattelse. Jeg tror, at i denne Henseende har ogsaa denne Debat bidraget Sit til at faae Lys over Opfattelsen i det Hele taget, og da vil den ogsaa komme til at gjøre sin Nytte. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (Zvermoes) talte, i den Henseende jo vistnok fra et noget andet Synspunkt end det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen), og Thinget har jo gjentagne

Gange haft Leilighed til at lære hans Betragtning at kjende. Naar han udtalte dette, at han ankede saa stærkt over, at Flertallet i sin Betænkning havde forlangt, at de, som nu vare Tilhængere af Kjøbenhavns Befæstning, skulde erkjende det som noget Umuligt og noget Unyttigt at fastholde Forslaget derom, saa veed det ærede Medlem meget vel, at den Erkjendelse kan finde sit Udtryk paa to Maader, den kan finde sit Udtryk i Ord, men den kan ogsaa finde sit Udtryk i Kjendsgjæringer. Den Fordring maa være den absolute, og det er ogsaa den, der ligger i Betænkningen, at Forudsætningen for Muligheden af at tilvejebringe en Ordning af Forsvaret er den, at Ordningen indeholder en faktisk, ikke Udsættelse, men Udelukkelse af Kjøbenhavns Befæstning, og det ærede Medlem maa vide, at det hører ikke heller hverken til Umulighederne eller til det Utænkelige, at en saadan Ordning kan tilvejebringes. Det ærede Medlem rettede en Vebredelse til Regjeringen for, at den havde ladet Sagen falde i 1876, og ankede navnlig over, at den ikke havde støttet sig mere til det daværende Mindretals Forslag. Jeg tror, det ærede Medlem har fuld Tvivl til at være misfornøiet med, at Regjeringen ikke anderledes støttede Mindretallet dengang; men paa den anden Side maa det ærede Medlem erindre, at Samarbejdet med Regjeringen i den Henseende havde ikke ført til det Allerfjerfferneste, thi Regjeringen havde jo stillet op som den absolute Fordring for enhver Ordning af Forsvaret, at den ikke blev gjort afhængig af en Skat paa Formue og Indkomst. I den Henseende forelaa der en meget bestemt og tydelig Udtalelse fra Regjeringens Side, saa dette vilde allerede have været tilstræffeligt til at umuliggjøre et Arbejde paa en saadan Basis. Det ærede Medlems Tante ledeses derfor fra hen paa Mindretallets Forhold til Regjeringen i det Hele, og det var jo meget naturligt at Mindretallet vilde sige som saa: naar Regjeringen ikke vilde støtte os, hvorfors skulde vi saa støtte den? men Svaret herpaa var dette, at det ærede Medlem udtalte: Hvad nytter det, Mindretallet er jo ikke istand til fordrive en Regjering. Det var det Svar, som det ærede Medlem gav. Sa, det er ganske vist, at et Mindretal ikke er istand dertil, men hvad tror det ærede Medlem, om Mindretallet og Flertallet blev enige derom? Saa kunde det dog være, at det ikke var saa ganske umuligt.

Jeg vil gjøre et Par ganske korte militære faktiske Bemærkninger overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgfreds. Jeg indrømmer fuldtud hans Tvivl til at